

Ku czci p. w.
p. Żwirki.

Śmierć Zwycięzcy. Zygm. Koczynski.

(włoto zechenter).

A45

VI
1014

all.
3

tak bardzośmy się cie- szy-li, tak bardzośmy py-li

dużym, gdys wracał do nas w trium- fie. Dla- czego dziś wracasz

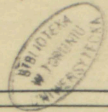
triumnie?

na skrzydłach Twoich zwy- cięstkich Polska pi-

sata swą chwate, dla- czego dziś skrzydła swoje zla- ma- nie?

Jaki cie los wplatał w burzę, gdy wicher gwał cie ku zie- mi -

D. 68/2012

Gemaliśmy Ciebie nie mogli ratować ser-
cami własne - mi?

solce

nieedy poranna go-
dzina, wicher rwał na nasze okna,

któżby pomyślał wtedy - żeś
właśnie ze śmiercią się spotkał?

mf Orzeł u Poloki zgora,
dziś krowawy u stóp Jej spo-

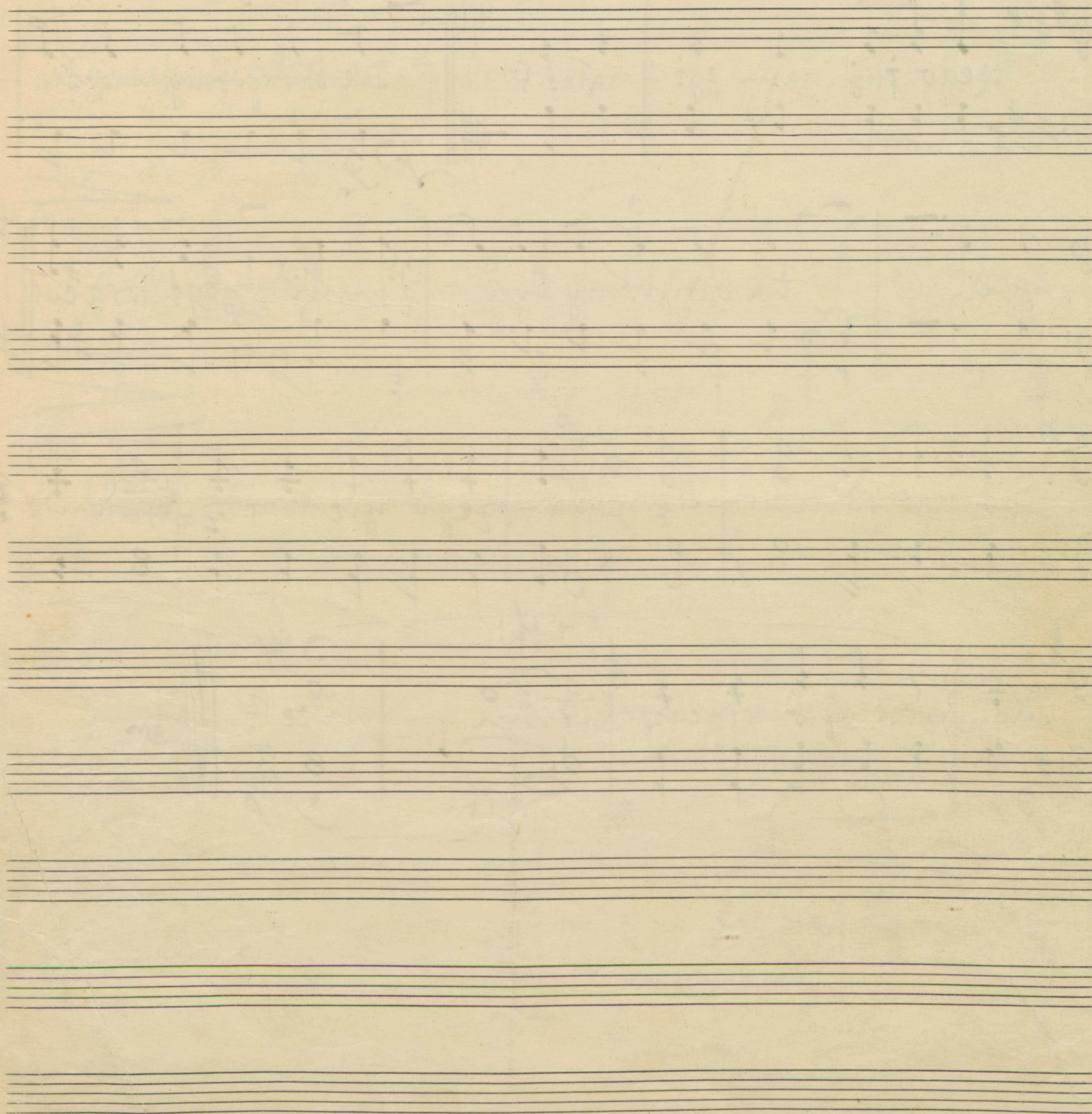
sta-
tes, a bawru -
niku żwir -
Du, la-

czego już nam zgi-
nales? Tak barzdosmy się cie

mf żyli, tak barzdosmy byli
dumnie, gdyś wracał

da nas wtum -
fie, da - czego fśis wracasz
dumnie?

rit: *mf* *rit:* *mf*
da - czego fśis wracasz
wtum - nie?

Bas. Śmierć Fryderycy. Sym. Kozłowski.

Tak bardzośmy się cieszyli, tak bardzośmy byli

dumni, gdyś wracał do nas w triumfie, dla czego dziś wracasz

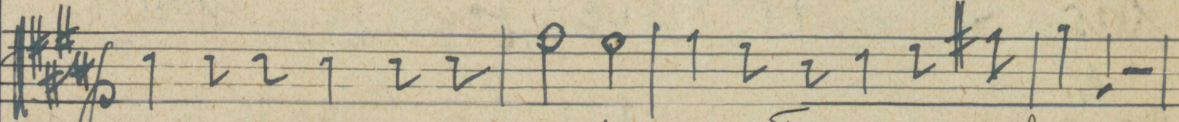
w triumfie? Na skrzydłach Twoich zwycięskich Polska pi

śata swą chwale, dla czego dziś skrzydła Twoje białe -

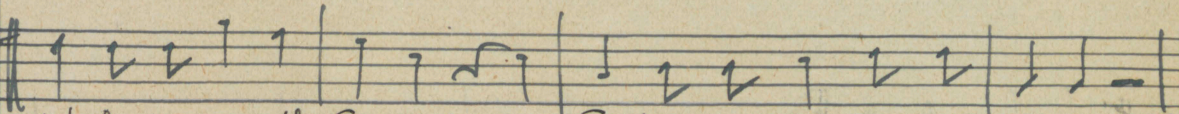
me? Jaki białe los wplatał w burowe, gdy wicher gwałt białe kurie -

mi, czemuśmy białe nie mogli ratować sercami, własnymi

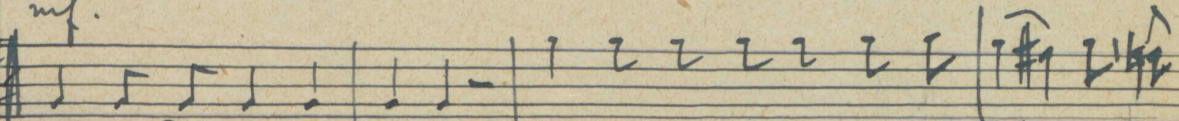
Dulce.

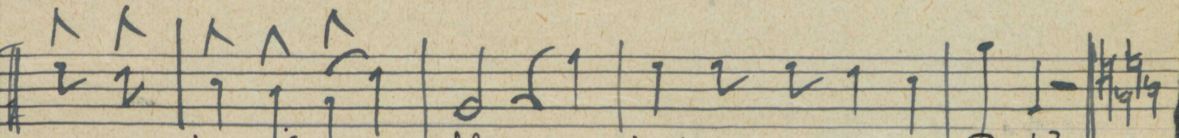
Kiedy poranną gozbrina, wichr runął na nasze okna,

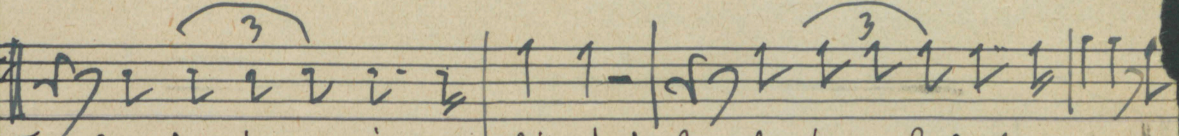
któliby pomyslał wtedy, żeś wraśnie ze śmiercią się spotkał
mf.

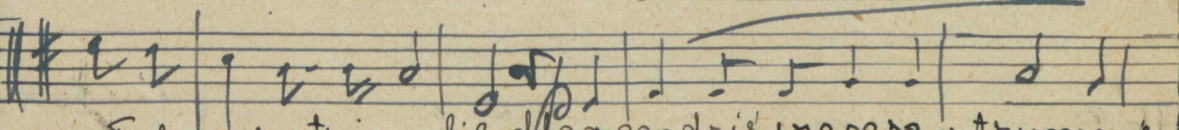
Ozreć w Bobstkiezota, dris krawawymu stop Jezpoczątek, O!

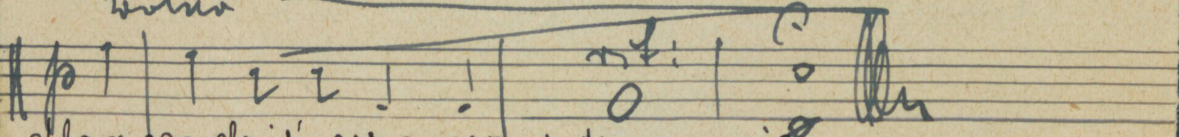
powierniku Zwirko, dlaczego już nam kginąłeś?

Tak bardzośmy się cieszyli, tak bardzośmy byli dumni, gdy

wracać do nas w triumfie, dlaczego dris wracasz w trumnie,
vlnu

dlaczego dris wracasz w trumnie.

VI 1017
Teor

Smierć Zwycięcy (Lydin Moczyński)

(Witold Zechenterl.)

3.

3.

Tak bardzośmy się ciesyli, Tak bardzośmy byli

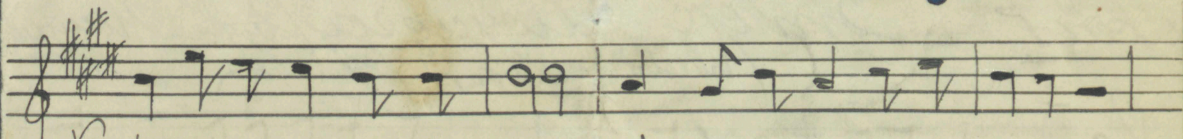
dumni, gdyś wracał do nas w triumfie; dlaczego dziś wracasz

w triumfie? *mf.* Na skrzydłach Twoich zwycięskich Pokiśkapi

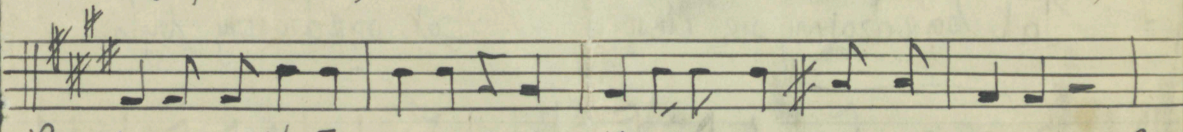
Jaka swa chwata, dlaczego dziś skryłeś Twoje ztamańce?

Jaki Cie los wplaztat w burze, gdy wicher giaz Cie ku ziemi.

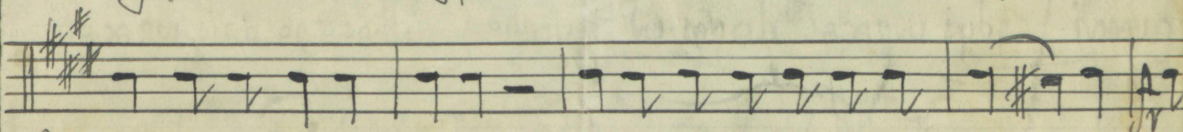
Cremujmy Ciebie niemoghi zgotowac sercami wtajnymi?

Kiedy poranna go bierze wiatr wieje na nasze okna,

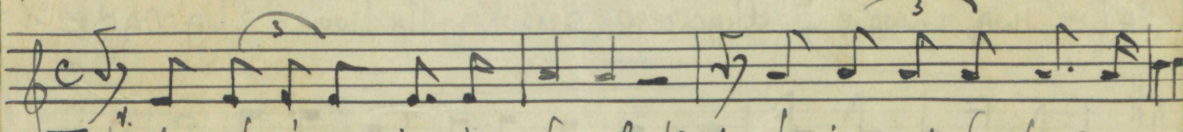
Ktożby pomyślał wtedy, żeś w tajemniczym miejscu się spotkał

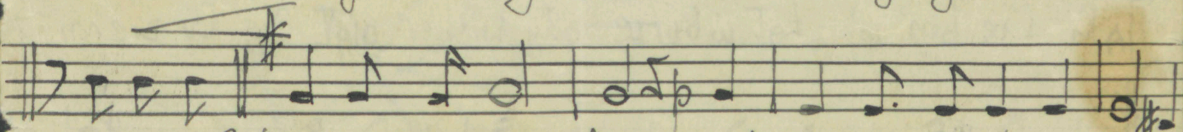
Orzeł u Polaka wola, dziś krwawy u stóp jej spoczęłaś,

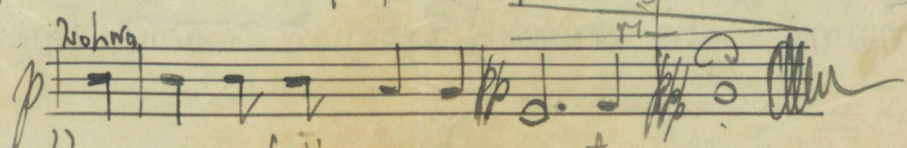
porucnik z wirko / dlaczego już nam zginęłaś?

Tak bardzośmy się cieszyli, tak bardzośmy byli dumni

gdys wręcał do nas w triumfie, dlaczego dziś wracasz w trumnie?

dlaczego dziś wracasz w trumnie.